

Underbilag.

DANSK TOLDTJENESTEMANDS FORBUND
DEN DANSKE TOLDETATS FORENING

Bilag til svaret på spørgsmål 2.

Ændring af toldloven.

Ved påtegning på Finansministeriet, Departementet for Told- og Forbrugsafgifters skrivelse af 11. november 1970, journal nr. S 829/1970, har direktoratet udbedt sig organisationernes udtalelse om den af folketingets udvalg stillede forespørgsel til finansministeren bl. a. om, hvilken betydning det vil have for toldvæsenets tjenestemænd, hvis bestemmelsen i toldlovsforslagets § 119, 2. punktum, udtages af forslaget.

Af skrivelsen fremgår endvidere, at udvalget vil rejse spørgsmålet om betimeligheden af at opretholde bestemmelsen i forslaget § 130, stk. 4, om udbetaling af dusører til toldvæsenets personale.

I den anledning skal organisationerne udtale følgende:

Indtil 1. april 1961 blev vederlag for toldforretninger, der foretages uden for ekspeditionstiden, udbetalt til de tjenestemænd, som havde udført de pågældende tjenesteforretninger. Denne ordning virkede på flere måder uheldig. For det første betød den, at der blev ydet meget forskellig betaling til de tjenestemænd, som udførte de pågældende forretninger, alt efter som der var tale om én ekspedition eller flere samtidige ekspeditioner. Det skyldes, at takstbetalingen pr. timer lå væsentlig under den sædvanlige overtidsbetaling; men til gengæld indeholdt en bestemmelse om, at der for flere samtidige ekspeditioner kunne opkræves — og til den ekspederende tjenestemand udbetales — særskilte vederlag for hver ekspedition. For det andet medførte ordningen, at styrelsen ikke uden at gribe ind i personalets indtægtsmuligheder kunne gennemføre sådanne omlægninger, som den arbejdsmæssige udvikling ellers kunne gøre hensigtsmæssige.

For toldvæsenets kontrolpersonale virkede ordningen utilfredsstillende. Den skabte spændinger mellem personalegrupperne, fordi den medførte forskelle i mulighederne for ekstraindtægtsindtjeningerne. Ordningen var desuden i sig selv en hindring for en rationalisering af toldtaten. Mellem styrelsen og organisationerne blev der derfor i 1961 med Finansministeriets godkendelse truffet en aftale gående ud på, at toldvæsenets kontrolpersonale skulle påtage sig ekstratjeneste i et på grundlag af de enkelte tjenestesteders behov nærmere fastsat omfang på indtil 400 timer årligt pr. tjenestemand mod til gengæld at få udbetalt faste månedlige vederlag.

I det økonomiske grundlag for denne aftale, benævnt Toldvæsenets Kompensationsordning, indgår bl. a. de betalinger, som toldvæsenets tjenestemænd efter den anførte bestemmelse i toldloven er berettiget til at modtage.

Det tilføjes, at det i ordningen tillige er forudsat, at toldvæsenets tjenestemænd må acceptere sådanne afvigelser fra de fastsatte tjenestetidsbestemmelser, som er nødvendige for at klare de af erhvervslivets særlige problemer opståede specielle krav til toldforretninger uden for den normale ekspeditionstid. Erhvervslivets dispositioner medfører nemlig ofte, at det ikke vil være muligt at iagttage de til enhver tid gældende tjenestetidsbestemmelser.

Ved gennemførelsen af de nye tjenestemandsløve er Toldvæsenets Kompensationsordning blevet omfattet af den aftale over rådighedstillæg, som er indgået mellem lønningministeriet og centralorganisationen.

For personalet i kontor- og pakhusjenssten lykkedes det ikke at træffe aftale om en henførsel til kompensationsordningen,